

บทสรุปผู้บริหาร

แนวโน้มศึกษาทั่วไปในอนาคตเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียน ในยุคการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย การศึกษาทั่วไปมีความสำคัญมากต่อการเปลี่ยนแปลงนโยบายรัฐบาล โดยเฉพาะนวัตกรรมด้านการศึกษา ในการสร้างคนให้เป็นกำลังของการพัฒนาประเทศ ดร.จรงค์ วัชรินทร์รัตน์ ประธานคณะกรรมการบริหารเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย รักษาการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้กล่าวในการประชุมและสัมมนาทางวิชาการ วันศุกร์ที่ 2 สิงหาคม 2562 ณ โรงแรมมิราเคิล แกรนด์คอนเวนชั่น หลักสี่ กรุงเทพมหานคร เมื่อรัฐบาลให้ความสำคัญกับการศึกษาทั่วไปมากทำให้เกิดการร่วมมือกันระหว่างสถาบันอุดมศึกษา 14 แห่ง เมื่อปี พ.ศ. 2549 โดยมีการร่างธรรมนูญเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย ในการประชุมวิชาการศึกษาทั่วไประดับชาติ ครั้งที่ 3 ที่ประชุมเห็นชอบให้มีการจัดตั้งเครือข่ายการศึกษาทั่วไปในระดับประเทศภายใต้การสนับสนุนของ กกอ. โดยจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เป็นประธานเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2549-2555 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรีเป็นประธาน เครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2555-2559 มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรีเป็นประธานเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2559-2561 และมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นประธานเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย พ.ศ. 2562-2563 โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ

- 1.) สร้างความเข้าใจเกี่ยวกับปรัชญา แนวคิด และความหมายของการศึกษาทั่วไปให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานหลักสูตร
- 2.) สร้างความร่วมมือและจัดกิจกรรมทางวิชาการ เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารจัดการหลักสูตร และการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป และ
- 3.) ให้ข้อคิดและข้อเสนอแนะเพื่อประโยชน์ต่อการกำหนดนโยบายแก่ สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา เกี่ยวกับมาตรฐานและวิธีการจัดการศึกษาทั่วไป ที่มททกรรมการบริหาร เครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย ประกอบด้วย อธิการบดีมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์เป็นประธาน ที่ปรึกษาจำนวน 3 คน รองประธานจำนวน 2 คน กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 คน และกรรมการจำนวน 11 คน ซึ่งได้มาจาก 9 ภูมิภาค เลขานุการ และผู้ช่วยเลขานุการจำนวน 2 คน โดยมีกิจกรรมร่วมกันคือ 1.) การจัดการประชุมคณะกรรมการ 2 เดือน 1 ครั้ง 2.) จัดประชุมสัมมนาทางวิชาการ 3.) การวิจัย โดยได้กำหนดวันที่ 28-29 พฤษภาคม 2563 ให้มีการนำเสนอผลงานวิจัย และ 4.) การจัดทำสื่อประชาสัมพันธ์การศึกษาทั่วไป โดยทำเว็บไซต์ แลกเปลี่ยนข้อมูลการศึกษาทั่วไปทุกสถาบัน โดย ดร.จรงค์ วัชรินทร์รัตน์ ประธานคณะกรรมการบริหารเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย รักษาการแทนอธิการบดี มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้กล่าวแนะนำเครือข่ายการศึกษาทั่วไปแห่งประเทศไทย

“แนวโน้มศึกษาทั่วไปในอนาคต” การศึกษาทั่วไปจำเป็นต้องคิดใหม่ ทำใหม่ และต้องเปลี่ยนวิธีคิดต่อไปการศึกษาทั่วไปต้องจัดให้คนวัยทำงานจนถึงวัยชรา และต้องศึกษาฐานการจัดการศึกษาวิชาการ วิชาชีพ เรียนอย่างมีคุณภาพ และเมื่อสำเร็จแล้วสามารถออกไปทำอาชีพได้อย่างมีคุณภาพ การศึกษาทั่วไปในศตวรรษที่ 21 เป็น Outcomes ซึ่งแทรกทุกสาขาอาชีพ มีอยู่ทุกชั้นปี เป็นการเรียนรู้เพื่ออยู่กับสังคมที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างอยู่รอดได้อย่างมีความสุข และต้องปรับสอนให้สำหรับผู้เรียนเป็นในวัยทำงาน วัยชรา เพราะคนเรียนสนใจอาชีพ ปรับการศึกษาที่ได้ความรู้สามารถไปประกอบอาชีพ การจัดการศึกษาผู้เรียน ผู้จ้างงาน เป็นผู้กำหนดว่าจะเรียนอะไร โดยการเรียนผ่านสื่อ ไม่จำกัดห้องเรียนสามารถอยู่ที่ไหนก็สามารถเรียนได้ วิชาศึกษาทั่วไปมีการแชร์คนสอน วิชา ทรัพยากรร่วมกัน โดยร่วมกันเป็นเจ้าของรายวิชา ไม่ใช่เป็นของใครคนใดคนหนึ่ง บทบาทของครูจะเปลี่ยนไป ครูกับเทคโนโลยี ครูทำหน้าที่สอน ครูทำหน้าที่ตรวจการบ้าน และครูทำหน้าที่เป็นติวเตอร์ ครูสอนหลายคน ครูทำหน้าที่ต่างกัน เปลี่ยนสภาพแวดล้อมและทรัพยากรทั้งปวงในบริบทของผู้เรียนให้เป็นห้องเรียน หรือแหล่งเรียนรู้ให้เกิดพื้นที่กระบวนกรเรียนรู้ การปรับศึกษาทั่วไปและศิลปศาสตร์ – ศิลปะและวิทยาศาสตร์ การศึกษาทั่วไปต้องกลับไปหาจิตวิญญาณ/รากฐาน อยู่ที่แนวคิดศิลปะและวิทยาศาสตร์ ทำให้เป็น achievement base/competency base เพิ่มความหลากหลายของภูมิหลังนักศึกษา (กลุ่มเป้าหมายทางสังคม/ชาติพันธุ์/ผู้พิการ/ผู้ที่มีความสามารถพิเศษ/กำลังทำงาน/ผู้สูงวัย) เพิ่มการแลกเปลี่ยน/ความร่วมมือ (exchanges &

cooperation) ทางกายภาพ physical และทาง virtual ของนักศึกษากับเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะอาเซียนและเอเชีย ปรับกระบวนการเรียนเป็น Experiential base/Work Integrated Learning - WIL เพิ่มขึ้น/Community Based การปรับศึกษาทั่วไปด้านภาษาและการสื่อสาร มีการสร้างความตื่นตัวในภาษาแม่ ภาษาไทย ภาษาต่างประเทศ การสร้างวัฒนธรรม จริยธรรม และ literacy ของการสื่อสารด้วยสื่อดิจิทัล การสร้างบรรยากาศ/ชุมชนที่ให้ความสำคัญแก่ภาษาและการสื่อสาร มองมิติการใช้ประโยชน์ของภาษากับสุนทรียภาษา จากมิติการใช้ประโยชน์ มองสมรรถนะทางภาษา นอกจากการสอน ปรับการเรียนการสอนโดยสร้างบรรยากาศ/COP ทางสุนทรียศาสตร์ สร้างวัฒนธรรม/ชุมชนวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีเพื่อสังคม โดยสร้าง STS Hub บางเรื่องที่ส่งผลกระทบต่อชุมชนและสังคม เช่น ความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีกับนโยบายจริยธรรม ผลกระทบจากภาวะโลกร้อนกับการปรับตัวของประชาชน การเคลื่อนย้ายประชากร การจัดสรรน้ำและที่ดิน ฯลฯ ปรับวิชาวิทยาศาสตร์ในวิชาศึกษาทั่วไปที่สะท้อน Convergence of disciplines ปรับศึกษาทั่วไปด้าน Learning modes/ infrastructures ให้เป็น e-mode, self-paced, dialog platforms, เรียนรู้ใน COP ซึ่งกล่าวโดย ดร.กฤษณพงศ์ กีรติกร นายกสภามหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

แนวทางการออกแบบหลักสูตรศึกษาทั่วไปในยุคปฏิรูปอุดมศึกษาไทย ยุค AI เข้ามาปัจจุบันเมื่อพฤติกรรมของผู้เรียนเปลี่ยนไปเราต้องเปลี่ยนการสอน ครูสร้างสภาพแวดล้อมเป็นผู้เปลี่ยนแปลง โดยสอนให้ได้ 4 Human Skill ที่ AI ไม่สามารถ Disrupt 1.แรงดลใจ 2.ความเข้าใจลุ่มลึก 3. ญาณทัศน์ และ 4. เมื่ออาชีพเก่าๆหายไป อาชีพใหม่ๆ เข้ามา การศึกษาเพื่อทักษะแห่งโลกอนาคต คือทั้งเล่นทั้งทำ ดังนั้นควรมี Transcript outcomes base การศึกษาทั่วไป เก่งไม่เก่ง อยู่ที่ปรับตัวได้หรือเปล่า ต้องมีทั้ง AQ EQ และ IQ การศึกษาทั่วไปควรมีโครงการขับเคลื่อนเขี่ยสังคม วิชาใหม่เกิดขึ้น ประเภทเกี่ยวกับ Digital และ GE ต้องเป็น Outcomes BASE Learning การสร้างแรงบันดาลใจให้กับครูและการสร้างแรงบันดาลใจให้กับศิษย์ให้ทำกิจกรรมได้ ซึ่งกล่าวโดยผู้ช่วยศาสตราจารย์กิตติภูมิ มีประดิษฐ์ ผู้อำนวยการสำนักวิชาศึกษาทั่วไป มหาวิทยาลัย ศรีปทุม ซึ่งจะแตกต่างไปจากผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ชลธิดา เทพหินลับ รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ และประกันคุณภาพ มหาวิทยาลัยพะเยา กล่าวถึง “แนวทางการออกแบบหลักสูตรศึกษาทั่วไปในยุคปฏิรูปอุดมศึกษาไทย” โดยได้นำการออกแบบหลักสูตรศึกษาทั่วไปของมหาวิทยาลัยพะเยามาเล่าเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันโดยการบริหารจัดการ การศึกษาทั่วไปมีกรรมการ 2 ชุด 1. มีกรรมการบริหารหมวดศึกษาทั่วไป 2. มีกรรมการดำเนินงาน กรรมการทั้ง 2 ชุด บริหาร 40 วิชา พบปัญหาคือ ผลการเรียนรู้เท่าไปตามคณะที่คณะกรรมการดำเนินงานรับผิดชอบ ที่ ม.พะเยา ให้ GE เป็นวิชาที่แข็งแรงให้เขายืนได้ บัณฑิตเรียน 30 หน่วยกิต ไม่มีให้เลือกเรียน เรียนแบบโมดูล มี 4 โมดูล ๆ ละ 1 ภาคการศึกษา ใช้เวลาเรียน 2 ปี โดยสอนให้นักศึกษาได้ความรู้คือ 1. รู้จักตัวเอง เทคโนโลยี อยู่ร่วมกันในสังคมเล็กๆได้ 2. รู้จักเป้าหมาย วางแผน เลือกใช้เทคโนโลยีได้ 3. มีแนวทางประยุกต์การใช้วิชาชีพได้รู้จักการบูรณาการได้ และ 4. รู้จักบทบาทของตัวเอง บุคลิกภาพ สื่อสาร การเป็นพลเมืองโลก โดยมีการจัดกิจกรรมในห้องเรียน ในการเรียนการสอนเป็นแบบ online มีการสอดแทรก Design Thinking การเป็นผู้ประกอบการไว้ตั้งแต่แรกถึงสุดท้าย โดยมีหลักการเรียน 30 หน่วยกิต ให้นักศึกษาทำโครงการ 1 โครงการๆ ละ 1 คน ที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ สิ่งแวดล้อมชุมชน การจัดการเรียนการสอนประกอบด้วย อาจารย์ผู้สอนศึกษาทั่วไป, กิจการนิสิต, อาจารย์ประจำหลักสูตร, นักศึกษาปี 3 มาช่วยเป็นผู้ช่วยสอน ส่วนการวัดผลและประเมินผล ให้มีการลงทะเบียนรายวิชาศึกษาทั่วไปในปีแรกเข้า 30 หน่วยกิต แล้วจัดการเรียนไปเรื่อยๆ การวัดและประเมินผลขึ้นอยู่กับผู้สอน ซึ่งจะแตกต่างจากที่รองศาสตราจารย์ ดร.บัณฑิต ทิพากร รองอธิการบดีอาวุโสฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยี พระจอมเกล้าธนบุรี ได้กล่าวถึง “แนวทางการออกแบบหลักสูตรศึกษาทั่วไปในยุคปฏิรูปอุดมศึกษาไทย”ว่าแนวทางการออกแบบหลักสูตรการศึกษาทั่วไป ยุคปฏิรูปอุดมศึกษาไทย DITTO การสอนให้ผู้เรียนเป็นกรรมาชน เสรีชน สังคมเปลี่ยน วิถีชีวิตเปลี่ยน โลกกลับไปเหมือนเดิมแต่ไม่เหมือนเดิม เราต้องมองว่า GE บัณฑิตของเราคือใคร การปฏิรูปคุณภาพของคนให้สามารถเปลี่ยนแปลงสังคมได้ GE เป็นทั้ง Professional, Non Professional, จำนวนปีหายไป, เวลาเรียนยกเลิกออกไป และตัวแทนหน่วยกิตคืออะไร เราต้องมาคิดกัน การศึกษาไม่มีเทอม วัด Outcomes อย่างเดียวไม่มีรายวิชา มีแต่วิชา คณะไหนที่กำหนดไว้นั้นสามารถเปลี่ยนได้ จึงเกิดเป็นคนที่ได้ก็ไม่ใช่นคนที่เลือก สิ่งสำคัญ ประกอบด้วย

People, Process, Data, Things สรุปเราเลิกใบปริญญาได้ไหม Things need for Change แล้ว Growth คือ เราจะสอนอย่างไรให้เด็กสู้ปัญหาเองได้ Learn to be come ต้องสอนให้ผู้เรียนสร้างบุคลิกดีกว่าตั้งปัญหาทำให้ผู้เรียนได้ทำอะไรได้ ให้ผู้เรียนได้ตั้งปัญหาและทำการแก้ปัญหาด้วยตัวเอง ต้องสอนให้ทำด้วยใจก่อน Modular Design ไม่ใช่ Block Course เรียนเพื่อ Thinking เรียนเพื่อไม่ได้ให้ Reading โดยสรุป Learning Outcomes จะเป็นตัวที่ Transfer Credit และ What characters do our Students need to “become”? ผู้เรียนคือใคร ผู้เรียนมีสมรรถนะอะไร ผู้เรียนต้องการความรู้อะไรที่จะไปทำได้ การออกแบบกิจกรรม ผู้เรียนต้องมีประสบการณ์จากการได้ลงมือปฏิบัติจากของจริง สุดท้ายผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มนัสนันท์ หัตถศักดิ์ ผู้ดำเนินการอภิปรายเรื่อง “แนวทางการออกแบบหลักสูตรศึกษาทั่วไปในยุคปฏิรูปอุดมศึกษาไทย” สรุป ว่าจำนวนหน่วยกิต เวลาเรียน หายไปได้ไหม การก้าวไปโดยไม่ได้อยู่อย่างแบบเดิม มุมมอง Lifelong learning บูรณาการอยู่กันอย่างมีความสุข Lifelong Education การศึกษาทั่วไปไม่ได้หยุดที่เด็ก ม.6 ต้อง up ไปถึงคนสูงวัยด้วยจึงจะพัฒนา Thailand 4.0

การสอนวิชาศึกษาทั่วไปเพื่อพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน ในการประชุมและสัมมนาวิชาการได้จัดกิจกรรมซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ห้องกิจกรรม

ห้องที่ 1 การคิดเชิงออกแบบในการจัดการเรียนการสอนวิชาศึกษาทั่วไป โดย ดร.รติพร มั่นพรหม(ผู้แทนจากมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์) กับทีมงาน 3 คน ได้ดำเนินการโดยเลือกวิชา การท่องเที่ยวเชิงสร้างสรรค์ แนวคิดใหม่ เปิดโลกทัศน์ตัวเองที่อยู่ในกรอบมานาน กิจกรรม 1. วาดรูปคู่ของตัวเองคือ อาจารย์ถนอม เลขาพันธ์ คณบดีคณะครุศาสตร์ จาก มรภ.นครศรีธรรมราช สอนวิชาคณิตศาสตร์ทางการศึกษา โดยไม่ยกปากกา 2. เนรมิตรพื้นที่ท่องเที่ยวใน 1 วัน จากนั้นดู วิดีทัศน์ Design Thinking ที่ให้เข้าใจคน เขาคือใคร กำหนดโจทย์ สร้างขั้นตอน และทดสอบ ปรับให้สมบูรณ์ 3. สัมภาษณ์ 4. คิดกรองวิเคราะห์ เราจะทำอะไรให้จุด...เราจะทำ สรุป วาดภาพที่เพื่อนเราชอบแล้วให้เพื่อนเราดูว่าแก้ไขอย่างไร ให้เขียน I like I learn และ I wish จากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในห้องที่ 1 ผู้เข้าร่วมจะได้แนวทางการสอนในการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้เกิดความคิดสร้างสรรค์ในระยะเวลาที่กำหนด และสามารถนำกิจกรรมนี้ไปปรับใช้ในการเรียนการสอนหรืองานประจำในชีวิตประจำวันได้

ห้องที่ 2 การวัดและประเมินผล Soft Skill ในวิชาศึกษาทั่วไป โดย ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ภาวดี ภักดี (ผู้แทนจากมหาวิทยาลัยขอนแก่น) คุณลักษณะคนไทย 4.0 ต้องมี DOE การวัด Soft Skill เราต้องเลือกมาวัด ทักษะด้านอารมณ์ โดยต้องให้ผู้ผู้ใช้นัดช่วยเลือกด้วย Lifelong Learning และให้ดูความต้องการของผู้จัดหางานด้วยว่าเขาต้องการอะไรบ้าง กิจกรรม 1. ฉีกกระดาษให้เป็นรูปช้างโดยไม่ขีดเขียน ห้ามปรึกษา ไม่พูด ในเวลาจัด ให้ทุกคนช่วยกันฉีกกระดาษโดยทำงานทีละคน 2. ฉีกกระดาษให้เป็นรูปช้างทำแบบเดิม 3. ฉีกกระดาษให้เป็นรูปช้างให้ปรึกษาพูดคุยกันได้ ดังนั้นการพัฒนา Soft Skill ต้องมีการประเมินตัวเอง และเพื่อนในกลุ่มตามการปฏิบัติงานจริง หัวข้อที่ประเมิน 1.ร่วมทำงานตามเป้าหมายของกลุ่ม 2.แสดงความคิดเห็นอย่างเปิดเผย ตรงไปตรงมา 3.มีส่วนร่วมในกิจกรรมของกลุ่ม 4.มีส่วนร่วมในการแก้ปัญหาอย่างเต็มใจและจริงใจ 5.รับผิดชอบในส่วนที่ได้รับมอบหมาย 6.สื่อสารและมีปฏิสัมพันธ์กับเพื่อนในกลุ่ม 7.แสดงความคิดเห็น และมีข้อเสนอแนะ 8. ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง 9.มีเหตุมีผลมีข้อมูลและกล้าตัดสินใจ 10.มีความไว้วางใจกับสมาชิกในทีมทุกคน จากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในห้องที่ 2 ผู้เข้าร่วมจะได้แนวทางในการในการเลือกวิธี การใช้ข้อมูล และแหล่งการได้มาของการวัดและประเมินผล Soft Skill อย่างมีประสิทธิภาพ

และห้องที่ 3. เทคนิคการจัดชั้นเรียนขนาดใหญ่สำหรับวิชาศึกษาทั่วไป โดย ดร.ปิยะดา จุลวรรณ (ผู้แทนจากมหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร) GE BIGCLASSROOM SHOW CASE มีดังนี้ Sharing Stage -> GE DAY, Encouragement -> GE ขวนคุณทำดีเพื่อสังคม ประชาญ คือ ผู้สอน GE, Engagement, Management, Change mindset สรุป คน GE ต้องเป็นคนใจกว้าง ยอมรับการถูกติตำหนิ Don't let someone behind. ผู้สอนGE ต้องทำให้เกิดในห้องเรียนคือ เข้ามา Delight ผู้เรียนออกไปต้อง Commitment จากที่ได้เข้าร่วมกิจกรรมในห้องที่ 2 ผู้เข้าร่วมจะได้เทคนิคแนวการจัดชั้นเรียน

ขนาดใหญ่จากหลายๆ สถาบันอุดมศึกษาที่ได้มาแลกเปลี่ยนปัญหาและอุปสรรค ตลอดจนเทคนิคดีๆ ที่ทำให้การจัดชั้นเรียนขนาดใหญ่อย่างไรจึงมีประสิทธิภาพ ซึ่งความรู้ที่ได้นั้นสามารถมาปรับใช้กับบริบทของสถาบันของผู้เข้าร่วมได้

สรุป ผลการเรียนรู้จากการสัมมนาทางวิชาการหมวดวิชาศึกษาทั่วไป เรื่อง แนวโน้มศึกษาทั่วไปในอนาคตเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนในยุคการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย โดย รองศาสตราจารย์ ดร.ลดาวัลย์ พวงจิตร รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ได้ให้ข้อคิดและความรู้ที่ได้จากการเข้าร่วมสัมมนาทางวิชาการ เรื่อง แนวโน้มการศึกษาทั่วไปในอนาคตเพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียน ในครั้งนี้ คือ การศึกษาทั่วไปจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนตามสังคมปัจจุบันมีการพัฒนาสร้างบัณฑิตออกไปให้มีคุณภาพสามารถเอาตัวรอดปรับตัวได้ในสังคมที่มีการเปลี่ยนแปลงได้อย่างมีความสุข และต้องให้ผู้สอนได้เข้าใจ และปรับวิธีการสอน ตลอดจนเพิ่มรายวิชาใหม่หรือปรับคำอธิบายรายวิชาให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนไป

ข้อเสนอแนะ จากการทำไปเข้าร่วมประชุมและสัมมนาวิชาการ เรื่อง แนวโน้มศึกษาทั่วไปในอนาคต เพื่อเสริมสร้างศักยภาพของผู้เรียนในยุคการปฏิรูปอุดมศึกษาไทย

1. ผู้สอน/ผู้ช่วยสอน วิชาศึกษาทั่วไปควรต้องมีความเข้าใจปรัชญาของการศึกษาทั่วไปเป็นอย่างดี โดยจัดปฐมนิเทศอาจารย์ผู้สอนวิชาศึกษาทั่วไป เหมือนกับการปฐมนิเทศนิสิตแรกเข้าที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาศึกษาทั่วไปประจำปีๆ ละ 1 ครั้ง
2. ผู้สอนควรมีหลากหลายศาสตร์ในวิชาที่สอน เป็นการเติมเต็มให้นิสิตได้เห็นตัวอย่างจากผู้สอนได้เชิงประจักษ์
3. ควรมีการกระบวนการเรียนการสอน โดยการสร้างบรรยากาศในการเรียนการสอน หรือการสอนในห้องเรียนสามารถเคลื่อนย้ายที่เรียนจากในห้องไปยังสถานที่ๆ ใ้ห้องเรียนได้(ไม่ยึดติดกับการมีห้องเรียนประจำ)
4. การเรียนการสอนควรมีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัย
5. ควรปรับวิชาในหมวดศึกษาทั่วไป ให้สามารถจัดให้กับหลายช่วงอายุคนในอนาคตได้
6. ควรมีการใช้ทรัพยากรร่วมกันในการเรียนการสอนรวมทั้งผู้สอน ผู้ช่วยสอน และสิ่งสนับสนุนการเรียนการสอน
7. กลุ่มวิชาในหมวดศึกษาทั่วไปควรมีการประชุม ออกแบบกิจกรรม/โครงการร่วมกันกับกิจการนิสิต
8. การวัดผลประเมินผลควรเป็นอย่างไร เช่นบางรายวิชาวัดผลการเรียนรู้ การสอบ หรือการนำเสนอโครงการงานกิจกรรม ฯลฯ
9. นโยบายมหาวิทยาลัยยนเรศวรควรชัดเจนในการที่จะปรับการศึกษาทั่วไป ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ประดับเดือน ทองเชื้อเชิญ

นักวิชาการศึกษานานาชาติพิเศษ

รักษาการในตำแหน่งหัวหน้างานจัดการวิชาศึกษาทั่วไป

5 สิงหาคม 2562

<http://www.gened.nu.ac.th/file/ge/ge.pdf>